Mircea Cãrtãrescu

Toamna cu luna anii '60

Toamna cu luna
cind porti peste pulovar o niciodata captusita cu totdeauna
cind stii ca ai mai iubit si ai sa mai iubesti
printre taxiuri nefiresti.

Toamna cu luna
cind cabinele de telefon scinteiaza
cind stii ca nimic nu dureaza
cind pina si vitrinele graseiaza
si vocea le tremura, si serviciile de portelan se fac zob.

Toamna de stlcla
cind magnetofoanele se fac zob
cind mixerele de plastic palesc
cind aspiratorul asuda rece
cind trusa de surubelnite hohoteste
cind masina de spalat cu ochiul rotund
si coniacul cu patru stele
se-ngalbenesc si cad de pe ramura mintii mele
si toamna de vermut se crede tinara uneori...

Noi n-o sa mai tinem unul la altul.
N-o sa ne mai faca placere sa ne vedem fetele, rietul.
Noi n-o sa ne casatorim,
n-o sa avem copii
si n-o sa imbatrinim impreuna.
Mi-e asa de clar lucrul asta acum.
Iar vietile noastre n-or sa fie indelungate
ci scurte, haotice.
Zi, noapte, zi, noapte, zi, noapte
august, decembrie, aprilie...

Toamna cu luna
as vrea atit de tare sa fim acum impreuna
sa privim vitrinele impreuna
sa numaram taxiurile impreuna
si sa ne ninga frunzele-ngalbenite.